

AUTHOR _____

NO. 5665

TITLE ס' 310' 1C7IN 3101 תרמ"ב

RR _____

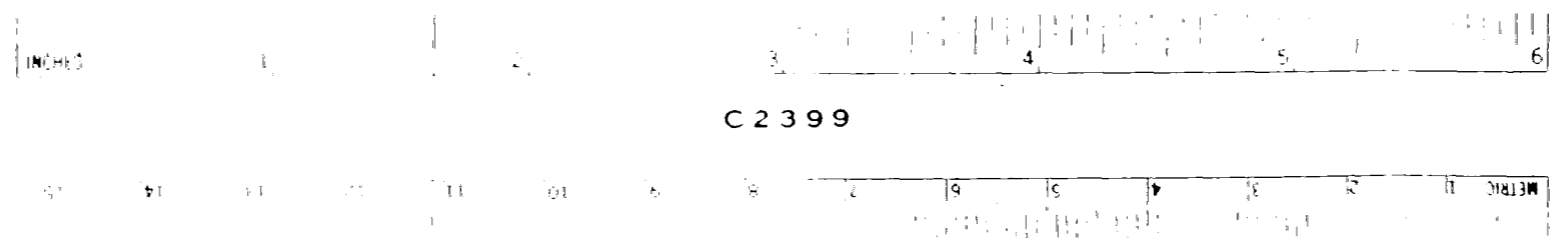
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. ACC 72165

DATE MICROFILMED _____

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN

E. N. ADLER LIBRARY

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

ספר יסוד מורא וסוד תורה

אחד בלי ראשית	הכל נולא יהודי	אך קאל מרומם על
פי אים להקניינו		דעל לבב יפסל
בנולאו במעברו	כי כל מכחם בן	קנא בחמת עיני
	ולעם בראהו	לשמו ולכבודו
הראה בהר סיני	אטו ולביו	
אכן תמוכה לא	ראו ולפקירו	ציר נאמן נתן
דתו ותלמודו		ואכי כלה רוח
בנתי בן יודו	ואמצאה כתוב	כורו ומוכדו
	בית התורה	אכסה ועמוד
	הוא הנה	שתי להעמיד

זה ספר שמו בקרא
לאברהם בכו מאיר
יסוד מורא וסוד תורה
קשרדי אכן עזרא

אמר
אברהם המחבר
ירצוני להאריך
כעזר מטפיל ומרים
הכס בא האלתי ליר
כיליסוד מנהג אבי ציר
אסיר פנים עש

ואומר
בתחלה כי אין מנהג
כי אם בכשמה הע
הפס קטכבר אמר העניני

ממדתם והפזרים והפחות והפעלים הפזרים
והיצואים שהם על הרבים והחיות הטעמים
והחלות ואך ידכיקו הפשנים ובאמת כי היא חכמה
מבוארה כי יודע בעליו לרצה לזון צחות בחיבתו את
בחרונו גם טעמים רבים הם מה שהם מדרך כלשון
גם מציה במוחבת לרעה כמקד שאיכנו כרוב חתונה
כמו וזהבת את יא חלקיק והעד האמן שהוא כתי על
הגר וזהבת לי כמקד יחזן להשיב חתבתם את הגר
כי אין גם כמקד והטעם רשק בכתוב למעלה כאשר
פירשתי מזה המעני והוא כי שנים ח לישכל שלמה
מוחת החכמה הקלה יתעסק בה כל ימיו לקרא ספר
ד' עשרים קמחין ורמזין יו ספרי ד' מרינוס וכ' כ'
ספר ד' שמונה עשרה ועל כולם אחר שלמה עשורת
ספרים הדבה אין קין יו אחרים שהיגים ממ ד' בעור
וכסביזים וככתבים גם תרגומם כלשון ארמית וקס
חלשנים בלבם בעבור שיחששו טעמיהם כפי יכולתם
מעל אל מדרגה עליונה והאמת כי התורה מקור חיים
והיא יסוד כל המצוות וקראן בח במשכיל לרעת מצויה
לחת תמימה מן התורה איש בה יעמוד על דבי תורה
פעל גם כי כתיב בלשון התעשה כל מאמרה וזה
יסרם לוי במס מלכותית ות לרוביהן ומרות הסוכה ל
וכמה היא האוכאה והכלל פ' המצות צדמית פירוש
מקבלת האבות ואף כי המועדים הם הם האיסם במולד
הנבנה האמצעי או המסוף או על פי מרחק

באה בניה ללמד מעשה אלוהים ולשמור מצותיו
וכל חכמת חמיה את בעליה והחכמות הם רבות וכל
אחת מועלת וכלם במעלות הגולם לעלות אל החמרת
האמת אשרימי שספקו עיני לבותם ונחמוהו הפס
ואל טובו באחריתם

השער הראשון

יש מחשכילי ישראל
שכל חכמת לרעת דברי

המסורת ומחניהם הנכבדים ומחניהם היקרים וכל
סתום וסתום וקרי ובתיב וחסר ויהר ואלותיות גדולות
וקטנות ותעליות וסקודות עליהם ומשער הסקוקים ו
והתעבות והאותיות בכל ספר וספר והאמת כי יש
סדר לפעולות בעלי המסורת מהם בשושרי חומות
העיר כי בעבורה עמרה הורת הכס והפרי הקדש על
מתכותם בלי תקפת ומרעת וטוב הוא למסכל
מלבין קצת דבריהם חשיב לבנו להתבונן טעמי הספרות
לא התיבות הנזויות והטעמים הנשמות ואם לא יבין ו
הטעמים כל יגיעו שוא ועמל רוח והוא כחל למי שיש
ביתו שר רשואית והוא מיגע עצמו לספר כמה דפון
הספר וכמה טורים בכל דף ודף וכמה אותיות בכל
דף ומחאת סיניעה לא יוכל לרפאת מזור והכס
ובס המסורת שלא למד הכמה אחרת רומה לבנל כחל
כי והוא לא יתניל לחשי נס החשי לא יועילנו
מחלוקותיהם והאותיות

בבוא צביוה ללמד מעשה ארציה ולשמור מצותי
וכל חכמת חמיה את בעליה והחכמות הם דעות וכל
אחת מועלת וכלם כמעלות הכלם לעלית חל חכמת
החמת אשרי מי שסקרו עיני לבותם ונהרו חל השם
ואל טובו באחריתם

השער הראשון

יש מחשכילי ישראל

שכל חכמת לדעת דברי

החכמה וסמיהם הנכבדים ורמזיהם היקרים וכל
סקום וסתח וקרי ובתיב וחסד ויהר ולותיות גדולות
וקטנות ותגיות וקורות עליהם ותפטר הסקוקים ו
והתבות והאותיות בכל ספר וספר והחמת כי יש
ספר לפעילות בעלי החכמה סקום בסוגרי חומות
העיר כי בעבור עמדה הורת השם וספרי הקדם על
מתכותם בני תוספת ומנרעת וטוב הוא למשכל
ויבין קצת דבריהם ויסיב לבני התבונן טעמי הספר
כי התיבות הנויות והטעמים כנשמות ואם לא יבין
הטעמים כל יגיעו שוא ועמל רוח והוא חסל למי שיש
בית ספר רשואית והוא מיגע עצמו לספר כמה דפי
הספר וכמה טורים בכל דקדוק וכמה איתיות בכל
דבר ומזאת כי יגיע לא יוכל לרכאת מזור והסם
ובס החכמה שלל למד החמה אחרת רומה לגמל טעם
מי והוא לא יתביח למשי גם המשי לא יועילנו

החכמה דקות הלשון לדעת הכתובים
ומחלוקותיהם והאותיות

האל אצל שיהיו סוד לטן הקדש והמקדש כי
 כעצמות חיים להדין סוד התורה וסוד המורה
 והתעויות מופיע אצל ש' ט' ו' כ' ב' ל' ו' על דרך כעט' י' ט'
 חכמים רבים שלא יצאו מבורות גם דקות הגוף בעיניה
 האל גם לא קדמו מקרא אף כי קטעמים רק ממונת
 הקצורים מצדו הקצרות שהיא פירוש המענה והם על
 דרכים רבים וכלם על דרך ככונה כי מהתמודד נדע
 כל היותה חסד יעשה חזקם החדם וחי בהם רק חין
 נכון וכלל ליתר רק מחכמת הקרא כי כאשר נ'
 יצאם בהלכות סודם שכתבם לא ידע בחיזה ספר הוא
 ואם הוא על דרך כעט' ח' ד' ר' ח' א' ס' ח' כ' א' בעצמם
 כי חזקם חכמים וכל פילוס' ויציאנו דבר מתוך דבר והם
 ידעו ש' ט' ו' יתה חכמת הדורות הבאים אחריהם ונהגה
 מי עמם במה המקרא לא ידע לקרנות הסבוק גם צריך ק'
 היא ש' י' דקות הלשון כי היא ידויכנו להתבונן בתור'
 דברים רבים שלא פירשם קדמונינו שהיו חכמים גדולי'
 עכל חכמה והבזים אחריהם לא יביטו רק דבריהם
 קמו פירושם גם י' בתלמוד דברים לא ידעו פירושם
 כיון בהכנת רחש השנה בעצמים שבה באריות וסוד
 כול-קורת חזות ולדין להדיהו ואין יכולת במשכיל
 לדעת כלום הם לא ילמוד חכמת המזלות וידע מ'
 מחלבי החסד והלכה גם לא ידע חכמת המזלות אם
 לא ילמוד בחללה חכמת המרות כי היא כמו כולם
 מוצב ארצה ורקעו מעיעה שמימנו נבט מדוע ס' ח' ט'

מלצנה ככונה להראות או על פי מראה העין והשפתי
דברים מבאת האורך והרעב וקשה המראה כפי מרחב
הארץ יבשי גלגל טעות הלכה ליומן קו המזלות חז
לשמאל ועל איזה מקום הוא חסכון הולד כי הנס
בין ירושלים ובין זו האי לשעית ישראל שהשמש זרח ת
עליהם בתחלה בחיות המדות מחמת המולדות
ועוד מנות הכות לא כדע שירושם וכן התידה ביה אס
כברא כמו ומלתם את ערלת לבתכם נס טוב הוא
לדעת המקרא כי חיות הבית כלמוד מדברי המקרא ו
כחיות לא תאכלו על הדם מדברי שחיל ולא ימות
אבות על בנים מדברי חמיהו רק קטון היא התיעלת
כנגד היצעה לרעת שמות ערי ישראל ודברי
ששום טים והמלכים ובגין הכית הראשין והעתיד להיות
דבר הכחות שעברו קנתם יט מהם עתידות טכוכל
לחקרם ויש טכששה בהם בעוריה קיר זה אומר בהם
זה אומר טכה ואלו היינו יודעים סזר תהלות טהוא
כגור ומירות יתבלית אצב טכאמרו כרות הקדש אץ כו
טכגאה לעתיד וככה אינה וכפרי אלמה עיה והמגלות
ועוד אככה לא טוב לרעת מכפר דיאל מתי יניב
הקן טי הוא לא ידעו כפזר סירטתי ביקרמו וחס כביט
יחם וליה כל אלה לא תעלה בדינו רעת מופים ט
טכוכל לטול בעבודה חיי העולם הבא על כן אמר

על לימוד המקרא מה טאים

מרה רק טוב

מי הים ויהי מלא כל הארץ יבשה הזכיר צדקה אלמים
 בעשי וברוח פיו כל צבאיו יבשה לצפית לרוח חזק
 ומים תקן במרה ביהיא לקנות הארץ יבשה תחת כל
 השמים ורחמי ויבשה מי עלה שמים וידד ימי חזק
 רוח בחפני מי זרד מים בשמלה מי הקים כל כ
 אפשי ארץ ויבשה כתיב ארובה מארץ מרה יחבה מני
 ים יבדוק אחד אומ' התבוננת עד רחבי ארץ והכל
 צבוק למסכיל ויבשה דברים רבים באר נזר בסוף
 ספר תהלות מי אש וברד מהארץ וזה אמת בראשית
 ברוחתי ויבשה המים על השמים ואיק הם המאורות
 והכוכבים ברקיע אחד והכל אמת וחבמי התלמוד
 בראשית על דברים רבים יש הונה כי לרצת האשר
 וההתקד יוש מי שידע המידעים גם הוא יחדש אחרים
 ויבקש טעם לכל מלא וחסד יעתה אומר כלל
 דע כי הנהגים אינם שימרים המלות בעצמם בשניותם
 לרבר רק הנועמים שומרים להם שהם העיקרים ע
 בדרו אליעזר הנמיהוני השקוני ויצחק אמ' לעשר
 בעבודת ברכך בשמי בטרם אמות ירבקה אמה
 באברכה לפניא לפני מיתי ובחלום יפית מראה
 וישיה ת' אר יבפתק לא באמד כד וטאמר לכלים
 ארה לי יהיא אמד קבה לי וברברי משה וישלח
 מלאכי' אל סיחון אעברה בא צד לא נטה בשדה ובכרם
 ומשה שבה ואמר לא נעבוד בשדה וכתוב יצחיה
 בניחה לי ויחד אפי בקס ואכלס ומשה שנס ואמר הקד

והתקופות אז יכיר מעשה השם הכבוד וככה אמרו ז"ל
כל מי שאינו מהסב בתקופות ומזלות עליו הכתוב אמן
ואת כועל מלא הביטו ועוד אם לא ירע חכמת המת
לא ידע ראיות המדות בעירובין גם ארבעה ונתעם
מדיות של ר' נתן ולא יבין המשכיל חיד תרמה כשצת
הארס אל בוראה בחושה דבריו אם לא ילמוד חכמת
הכסב ולא ידענה אם לא ילמוד תולדה חכמת תולדות
השמים והארץ והיא עמוקה ואלד גם צורך יש למשכיל
סידע חכמת ההגיון כי היא מחזקי כל חכמה וכבר
הזכירונו קדמוננו היו שוקד ללמוד תורה וירעוה עתה
לאפיקודם ויש בדברי רבינו דברים רבים צריכים
ראיות ופירוט כמו הנעור בגילת עיתה מים זה
מחכמת התולדת ודבר אורה בת מחלת מוטסטי
המזלות ודבר הלכנה שהלכנה על החמה מחכמת
המזלות וככה דברים רבים במקרא צריכים פירו' כמו
שהביר קהלת הארבעה שרשים שהם שמים וארץ ורוח
הכבוד וקנה חרח השמש בכנר שמים והארץ נענש
עמודת הירבב סיבב הולך הרוח ואינו כלל וכל
הנחלים חלבים אל הים ואלה ארבעת כוכבי ש'
צראשית אתה מים ואת הארץ ודיה אלהים מרחפת
על פני המים וככה יימרד בשעלו מים ופנים בורת
תכין כל בשלים עפר הארץ מי חכן אלה רוח מ' וככה
מנה שמים כיריעה יסר ארץ על חכונת עולם
תאכיו רוחות המקדש מים וככה כונן כנר

רבתי וזו הספר ארמון לך זה הספר : וזו מהגאונים
 ספר ספר וקראו ספר היהוד על דעת אנשי המחבר
 ומעשים הם הדברים הנכונים בו כי פירוש חכם לעצמו
 באומר לא ידענו כי קיודע איכנו דעת ולא ידוע גם
 ככה שהם ברא העולם בחפץ מתחדש והכלל איך
 חפץ אדם לדעת נשגב ממנו והוא לא ידע מה נפשו
 ומה גינתו רק היודע חכמת התולדת וכל ראיותים ס
 חכמת המבטא לדעת הכללים שהם שומרי החמורת
 חכמת המולות בראיות גמורות מחכמת החשבון ס
 חכמת סודות וחכמת הערכים אז יוכל לעלות אל
 מעלה גבוהה לדעת סוד הספס מולאכי עליון והעולם
 סבא וסתורה ודברי הנביאים ומדברי חכמי התלמוד
 יחכם ויבין סודות עמוקים שבעלמו מעיני רבים וקנתם
 אברהם : והגאון רבי סעדיה חבר ספר האמונות וזו בו
 פנינים שאין שיעור לדבריו : ועתה אשוב לדבר על
 המנות על פי אשר תפיג יד דעתי : וספס יודכי ביד
 הישרה וזו כמזקו מורה -

השער השני

מה נטבדה חכמת המבטא
 וראשיתה דעת המולות
 החמש : כי יש כלל גבוה כולל כללים שפלים ופרטים
 והנה קראו הכלל הספל הקרוכ אל הכלל הגבוה מין
 גבוה זה קרוכ אל הפרטים מין ספל והנה הכלל הגבוה
 ממונף כולל האכמים והכוכבים והמתעבות והמחיים
 חידים : והנה קחי מין גבוה כולל קטוף והכבדים

ב

מקמי ולא אמירס ולא מחה את שמים ובהמה רבות • והבט
בעשרת הרברים זכור ושמיר • ולא תחמוד ולא תתאים
וער שקד ועד שוא • אבני שהם בלא וו ומטה סנה שית
בוו • נסלא תנאף ככה ותופשת ומגרעת והמשכל • פ
יבין • ויש הוגה בתלמוד להתשאר על כן כל עסקיו
בסדר כזיקין • גם הוא מקבל סכר להירות הפתאים
וליישר המעוותים רק אש היו כל ישראל צדיקים לא המ
צדיכים לסדר כזיקין • ועיד כי יש מצית שאינם
חיוב לכל רק אחר לבדו יוכל להציא את הרבים ע
פמעמיד שופר ביום הכפורים ויום הזכרון ועולת
התמיד ומוספים ופרשת הקהל • וככה שופט אחר
יספיק לומר כל מעשות במקום רבים והאדם חייב ל
לתקן עצמו ולהכיר מצית השם שבראה ילזבין מעשה
לא ידע בגדלו • וככה אח' מטה הודיעני כל את דרכיך
האמת • והנביא אומר אל יתהלל חכם בהכמתו אי זו
מצה שתהיה כי אם בזאת לברה ומה היא השכל
הרוע אותי • וכתוב בתורה וירעת היום והשבות אל
לבוך • ואמר דוד דע את אלהי אביך ועבדו אחר כך
כי בעבוד זה כבדו האדם • ואחר שתקן עצמו יתקן
לאחרים אש יוכל • והנה קדמוני ז"ל היו יורעים סוד
המרכבה ושעור קימה וחליה חליה שמיית יערכו
עו רק רבניהם צדיכי פידוש כרברי התורה נעשה אדם
בנמנו כמותנו • וככמות יחזקאל במראה אדם
עליונותו ולאד ממראה מתכיו ולמטה • וכמות

דליתיקן סתם חנותך חזר • ואם נספור הפיקדים
 וסכללים ומצוה שהיא עומדת לעד אין המצות ששונות
 סוף מאת ואלו עשרה • והסם המדוי יודע תוכן לבני
 כי לא חכרתי זה הספר לשראות כי עמדתי על חכמות
 פתולולי סודות להתפאר גם לקשיב על סקדמונים כי
 מדוע ידעתי שהיו חכמים ויראי הסם מחוני גם כדור סזם
 סכמים גדולים מאד רק חכרתיו לסריב סלמד לפני ס
 ספרים סחכרתיו לו ומרוב חכתי אספו סהצתי כפסי
 לכתוב לו ספר במצות כי רחיתו כי הוא איס אמרת
 נרא את אי מדבים • יס כלל גבוס כמו לסמוד את כל
 מצות הסם סולל עשה ולא תעשם מולת ועברתם את אי
 אלהיכם כוללת כל מצות עשה סהם כלב וכסה במעטס
 פסם עקדים סו זכר להם • ומלת ליראה את אי כוללת
 כל מצות לא תעשה וקיא ינאה במלת עשה וקעטס ס
 כסמוד עבמת ועעת אל ערוה בעבור יראתו מהסם כ
 בעבר שירא מארזוני לעשות רע וקוא חספו בעינתי
 סס אססיס סמנפסיס אחר תאותם ולא יפחדו בעבור
 סחלק אלי מדע כדבר לו יא בעבור סס רע ורופי
 סחפה • ומלת אחר אי אלהיכם תלכו כוללת לעשות
 ססד וצדק ולאסוב סלום • ואמר סכביא ע'ה כי אס עשות
 סזעטו ואסבת ססד וזה כולל כבוד את חביק ולא תרנח
 ולא תבאק ולא תגמב ולא תענה ברעך ולא תבאל
 ולא תחמוד ולא תכחשו ולא תסקרו ומדבר סקר
 ססבן ולא ססוד פני גדול ולא תקח סומד ולא ססאק

והאדם והדת. והאדם מן סבל כולל ואזן ומחוק
ומנאבו מהפך העוף האמור בצרפת אמני עשרים ע
ובפרשת ראה אנכי אחד ועשרים. וקדמונו אמרו ראה
זו ראה. ור' מדינוס הקמק אם ראה היא ראה זה טעם
לספרה פעמים. ורטי' זל' אמר כי הזכרים הכתוב
בשתי לשונות שלא ליתן פתחון פה אם כן יזכיר שחודת
כל עוף בכל לשון ושם לא רבד רק לשון סיכוי העם
וזכו האמת. ותירון זאת הקטיל מחכמת המכונא
כי ראה פס מין גבוה כולל ריה וראה כמו זאת הנגד
לא כשר כולל עור ונחל או שיאמר הכתוב ונשמו בנות
ינחוק ויחוקם אחד ונשמו בנות אדום ועוד כי שתי
אפי' פלקות מן ראה על כן בכל חכמה ובכל אמונות
אין אדם מחקם לרעת הסרטים כי אין כח באדם לרעת
פוליתם וכמה מספרם כי לא יעמדו רגע אחד על
יתכונת אחד לעולם כי יאבד תמיד וסכללים עומדים
לשלים. וצורך גדול היה לי להזכיר רבד הכלל קודם ו
פאבר על המצות בעבור שראיתי כמה חכמים פוסרים
פם מואות ועלם שגרה וזנות על דרכים רבים. יש מספר
מספר בטול גדי פעם אחת ויש מספרו בג' מצות כשר
סכת בג' פעמים וחכמינו דרשו ורבות ככה. ויש
מי שספור הכללים והמרטום ויש שסופרי' פעם הכללים
לברם והמרטום לברם ויש שסופרים מצוה אחת מסופרי'
בשתי לשונות והטעם אחד. ועל דרך מחקר האמת
אין קן למספר המצות באמרו המפורד לכל השלם

פדנים חמורה וכעבור פיססיתק אחד כפר לחור למסוף
 ולארבעת ולגמל הוצרך לחור תבטלתם לא תבשו
 והטעם כי אתם קדושים אל תבעו בכל ככל שיהיה קטן
 אתכם וככה ברג. ואם כבלתם תסקנו והם קדושים
 כפאר הטבלות ואין על הטבע סרת ולא מלקות. הם
 מוצות לא תעשה טאם תעבור שלא עשה זה והטעם
 כמו לא תתירו ממנו שי בקד אס תוכלו ואם סתם
 יסדף באש ואם לא יותיר או יותר טוב. והם יסדף
 יבא עליה איכנה מצות חיוב דק אס יבס או טוב לו
 לקבל טבר ואם לא יחפץ ליעס לא יכריסו בית דין.
 ויס דרך כלל אחר כשריות יש אסר במין הם טאם
 מוסמין כמטוב זכור באדם ובמין הטבוס גם טעף
 כבללה כי הכתוב דבר על הקום יסר סמו וחבור
 אלהים את נח ואת כל החים והבהמה כי הם טבדים
 סבולרו עמו כיום אחד. ונפל טמה סור או חמור טמוס
 טמונח יסר. וככה מטפט סמוס והכרד וכגמל. גם
 אבש טקבס כס זיכנו מהמין כמו הטמוס גם אסר
 במין לעולם באשת האב והאחת והבת גם אסר
 בחיי אחד באשת איש וביבמה ואשה אל אחתה גם
 אסור באשה באשר איכנה מעם הטוב שר טטוב
 לתורתו כי שרש טבה אל עימס ואל אלהים חיות אסר
 שחך עמי ואלהיק אלהי והטוב עמה ואיכנס מתקדשת
 מעומחתם ליעד קסס הטכבר כותן מורשו לעז גם יס
 אסור כמות לבית לבמתה אשתו כבתולם ואלמנה. גם יס

את רעך מאזים סיק ולא תלין ולא תקום ולא תשור
חזיה ומנות לשם ולגרי אם כסף תלוס את עמי כל
אלמנה ויתום לא תעמן לא תנוט זרבים כבס ותענע
לבת כלל כל ררך וחוק ותורס סהורנו חטס. ויס מנות
דבות עברו וחס בורך לספרס בטס מואת סמו אבות
אזוב ואתם לא תבאו אל יצא איש ממקומו ללקוט מן
לא תושירו מחנו סו ככוכים ומעסה המטכן וכסיעת
והרתלים וסלוח הסמאוס ויד ויתד במחנה וצאת על
סאזיב טכלס וסרס והברכס והקללס ומזבח סבר
פיכל ולסיד סאזביס ולבתוב סתורה וערי מקלט
ומלחמת שולק. ויס ססיו מנות על מטה לכרו סמו
מזבח אדמה סכרת ברית עכ ישראל ולסכול הלוחית
להקיס סמטכן וטבעת ימי המלואיס ולמסוח המטכן
ואזינו וסמו ולתת האזרים והתחנים על החטן ולסיס
למנו סכרית בארן ודכר סחם סחטת וככה מנות אחרו
סח רקועי סחיס וסיתבו סככיס סתורס מנר הארון
והארן וצבנת סמן ומטה אהרן. ויס מנוס סיו לקס
כלל נבוס סמו איס אל כל סאד בסרו. והססל
פירות אב וחס וסחל אורך היא. על כן הוא אומר סאר
אכך סאר אורך היא. וסופרי המנות ספרו כל לא
בשריות כעבור פיש סהס סמטפטס מכונס כבית דין
מולת ברית ברית כללית ככל והסכ ססכו איסוד כל
בסחם נמאה וספרים ימי עופות וכל סרן סארן וסרן
סמק וספן סוים מנוס אהת ודענו כי סמילת סמוליס

שחיתים וכדק מוסיף סלב וטגריס מוכרך ססס לבי
 לבילתו הכס שכרז אתו ואס לא יעסס כל אלה יס כ
 פוגט עליו וססס כל אלס אדס מרזת חיוב כי ססס
 ליכס כן ואין סכס כי סחיתעסס מרזע ענמו מלכול סס
 פאמר התעסק רניאל יתד סכר יקבל מהסס וססס
 סחיתעסס ככל יוס ואיכסו מוכרך ברכת המוזן וססס
 סביד ליכס חיוב לקדס ולסכר לולספתות ארבע כוסות
 רק סחיוב סח לפותה . וסחיתת כל זק בעסס
 סחיתעית על חכס ססיד סססס מרזעס סחיתעית לבקס פס
 פיס לו עוף פיסחטכו ררעית על כסרסס למלאת מלס
 ברכות ככל יוס ויש בעלי אזהרות סהכביסו במרזת
 לאין סכידרסס סעס סכו ולא יסד לבבו ולא יסכ את
 קעס ולא יזח את החזן סאמר ירכסכו חז לא יזח וכסס
 לא יזח וכלי סקבלס כסן היס לפיות כאלס לא יסוד
 מרזנו . ויש סהכביסו במרזות ססחח רשות סחיתעית אסר
 בשעריך או מוכר לכרי וכסס לכלב תסליכסן ארית
 כסלעס רכק עס ואססי קדס תהיין לי וססס כסר ססס
 איכסו למחבלך רק לכלב ססחוד סאקד תסליכסו על כן
 סעתח למד לכלבי ולולי סקבלס היס כרלס ססס
 לסתלס כסס תעכרוו כי כל המרזות חיד סלכות סלססס
 ואין סססס כרזי המרזת בין רסריסס וכסן רכרי סריס
 כי נס סס כתגסס לעו וסס קכלו מלכותס ואכותס
 ססססססס וכל מסי ססס כיד מסי . וססס חקן לק
 ססס סחיתעית סחיתעית סססס ססס ססס ססס

אשר באמת כל מה שכתובתו ומה שכתובתו כדור סדר
יש פרטיות שם שמוות מצות ואין אחת מהן
מצות חיוב כאלה יכתובתו לא שתיים ככתובת לקחתם
לך לאשה פ- עשות כל התבאים סוכרים • ולא תתמום
בעבוד שאמר הכתיב והשקת בה ולקחת לך לאשה כ
העם במחשבת כדור פרעה ואין אחת לי לאשה
וככה על בלוק ולחם בישראל • וסודים סגומים שאמר
ואחד כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה • והם
סודים שביחוד אל תוך ביתו ולא ייחבדו ברשות אחד
אחד שיש במחשבתו שיקחם ונלחה את ראשה ועשתם
את סודים סגומים • ואין צורך להזכיר שתתחטט
כדי שיהיה ככתובת במקום אחד אלה וסודים • והסודים
את שמלת שביה מעלים מעבר בהם ע' ככתובת והחליטו
סודותיהם • וכתבה את אביה ואת אחים אס כדגו או
אס סודים וכל זס האומר חלי לא יקחם והלוקח בר
ישראל יעשה לה אלה סודים טוב מוס החושק ואין
הוא חס כולם מצות חיוב רק לא תתעמר בה • וככה יש
בבר פת שאנו חייבין לברך מצות חיוב ויש שיכרך העם
סודים זה בתבאי זס כמו על הפחיתו והנה אס יכרך
בהם בפחיתו ספסח סוד מצות חיוב כמו על המילת
וקחם לא זס מצות חיוב לפחיתו רק איסור לאכול בער
חי ער שיטפך דמו בפחיתו לברם לא כדרך אחיה
וקחם זאת הכרם כברכת כשואין סודים העריות
סודות וקתיר את הפחיתו • וסוד המכרך על

פחד להימת מחר מן היין לבדו לא יהיה קדוש לשם שלם ו
 רק יהיה עם אלה המצות החכרות וככה עשו קדמוננו
 ביום הספרים שהוא אסור באכלה וזהו העיקר כי כל
 עינוי רבק עם נפש ככל המקרא היא צום והיה כן כי
 הנפש כמה כבוד שהיא המתאוה כי תאוה נפש ה
 נכפשו מאכל תאוה והנפש האוכלת והעצום כי כן הוא
 למה צמנו ולא ראית ענינו כשצמנו הטעם לזול וככה
 הלא יהיה זה צום אבחרהו יום עבות אדם נכפשו ועוד
 נכפשו בענה תשביע וכבר פירשתי עכץ עניתי בצום
 נכפשי למה כפתח בית בצום ואמרו כי גם הלא אסור
 בשתייה כי מצאו ואכלת שם לפני יאלהיך מעשר דתק
 יתירוסך וינהרדך. וברמאל והיך לא סכתי ושם כתוב
 להבין ולהתעבות ואין זכר לנפש והנה גם הוא אסור
 ברחיצה והם אמרו שידחץ בעל קדו. ומה נמדדו אמרי
 הקדמונים הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה ועוד כי
 סכר מצוה מצוה. והנה בעשרת הרבדים החמשה כגד
 השם הם הדשקים בלב והם החמורים והחל דבור שש
 לא תרצ מהחמור. וכלל אמר כי כל כרת ומיתה ו
 היא על מצות לא תעשה כי הוא מכעים יותר מהמתעצל
 לעשות מה שצוה. ולא מצאתי כרת במצות עשה כי אם
 במילה כי היא לאות ברית עומדת בניטו כל ימי חייו.
 ובעם אחת היא חיוב המצוה. והחיוב על אבי המלך או
 אב ב"ד רק אם גדל ולא ימול יש עליו כרת וככה סרת
 על מי שחדל לעשות הסכה כי זכר יציאת מצרים עקר

פנים סבת והקדמה לכת שנת ונשות דרס
מנחם ספן דבר רב והנח מצות רבות והעקר לא
עשה כל מלאכה והנה הוא חיוב לזכור כל מי
שעבד עמי הוא הסביעי ויקים פחד לו והנה זכור
כח פחד וקדמו שלא יעשה בו מלאכה כדבר יחזיק
מנוח הוא המכרה מעול הנח ומצוא ספן ודבר רב
קיימו שלא לעשות בו מלאכה ובכלל האזכרות מלתם
לא ש לה לבבם ככל מצות עשה ועד כס לא תקפו
ככל לא מעשה ופאלתי גרלי סדור מה פירוסם ו
תעמדם לראות ככה רען כחוק עם תלמידים
פאלקס לב לבחן כן באמת וכן הפך והנה בעלי
האזכרת רחיים לאדם פסוער כמה הוא מקפד כ
ספסכיה ככתובים בהפד פולאת והוא לא יכיר מה
תעלת בכל אור מהם ומק יעילו לו פמותם ויש מסס
ככרם ככפר ככרי פמות והוא חסב כי פנים הם כמו
כד ואל פסכתי ועוד אפרם לך בפסוק במקום הלואי
ככס מצות רבות כעבות כתורה ואין איש עם על לב

השער השלישי

יש מצוה שהיא העקד
יש לס נדרו כמו הכוזר
פידר מין ושכר כבס כדור כי היין מדכה התלחה בהסדר
השע והנה דיאל התענה ולא פתה ין פסכתי כי מ
מדכס הוא לפמותו והנה הסס אסר עליו החומץ
חוסרת עכבים וחדכיים וזו ותעד לא יעבור על ראשו
פלא יסר עמו לפנים והנה העפס אם הוא סד

ופירשוהו אם היה צביר ואם נטעו עץ למאכל עיר למוהו
 ומללמוהו והללבוהו ואם שדה או כרם עטרמוהו ואם
 הלאינו כסף לא כהיה ככונסים ואם קהאנו נשינו כעסד
 במשפט ואם היו לבנו עבדים או שפחות או מי שיקח א
 אשה כעשה ככתיב עליהן והמצית הדמיות לאלה רבות
 ורובם דינים ומשפטים ויש מצית רבות תלונות בזמנים
 כמילה בן שמונת ימים והערך מכן חדש ועד בן חמש
 ועד בן עשרים ועד בן ששים ויש מצות רבות ביום ע
 כעולות והמילה ויש כלילה כאכילת פסח וספיד העומ'
 ויש בין הימים ובין הלילה כהקף זמן שזיטת הפסח וההק'
 הנרות וביאת הטמאים אל המחנה ויש בצהרים כתבלת
 המחנה ותחלת עשיית הפסח ויש פעם בשבוע כ
 כשבת ופעם בלילה כחג שבועות ויום הזבון ויום
 כפור וחג שמיובי עזרת ויש שבעת ימים מצות על דרך
 הפסח כי הם חיוכי כי הכתיב הזביר ואמר שבעת ימים
 עאכל עליו מצית לחם עובי למען תזכור את יום צאתך
 והנה הזכיר העעם כי עד שבעה ימים אכלו ישרא' ה
 המצות כי העען היה הולך יומם ולילה עד שטבע טרעם
 אז הקיעם מטה עד שנעשה המעבן כאשר פירשתי זה פ
 במקומו ובכה שבעת ימי הוכה והדלקת הבר שמיכס'
 ימים ובכה מקרא מנלה בזמנה ולצמורה הלל יח' ימים
 ולילה אחת ולקראו בכל ראש חדש ושפת ימי הפסח
 וספירת העומר שבעה שבועות וקדוש השנה השביעית
 זעכה החמישית ויש מצות רבות שאינן תלונות בדבר

לכל המצות על כן כתוב אחריו אלהי חסכה לא תעשה
 לך. אתה המצות תשמור וכתובה תעשה מה הענין
 עבדים קיינו לפרעה במצרים. ועתה ארמנו לך מצות
 אחת כוללת כל מצות עשה והיא בברית. כאשר
 הסתכלנו טעם כל ארור הוא על סתם וברובם מפירש
 ודבר הותנת ואחות כי יתיהר עמם בלי חסר והבהמה
 אין לה פה ובקוף אחר ארור אשר לא יקיים את דברי
 התורה להכעיס בהתיר. כי בגלוי בית דין יכריחנו או
 יקח הדין ממנו על כן ככין הוא להיות פירו האלה כמו
 אם יגע טמא כפש בכל אלה וקרבן השוגג יוכיח כי
 המזיד בכח בגלוי מחלל הסם והכה ראינו עבדו כל
 שראל על מצות לא תחיה כל נשמה כעדר שבועתם
 שלא יחללו את הסם.

השער הר

יש מצות חיוב הצביר

כעילות ולחם הפנים ויין

אכל ושמן למאור. ויש למשפחה ידועה כמו מצות
 הכהנים הגדולים והלוויים והם מצות רבות. ויש לאדם
 לבד מאי זה משפחה שיהיה כמצות המלך והקנזים ע
 מהמצודע והטמאים ורוב המצות כולל הזכרי והנקבות
 ויש לזכרים לבדם כמו המילה ומקרה לילה ופטור רחם
 וסריצן בכור ופי שנים. ויש לנקבות לבדן כנדה וילדת
 והנזח ודבר בעולה או קטנה. ויש תלויות בדבר אחר
 כמו העולות והמוספין במקום הנבחר ועלש כעמים
 מצות רבות ככה. ומהתלויות אלה היה לנו בן מלמדה

ביד וסראש והניצית אצט' שאין התבלת מעכב כמו ש
 שמרוח לא יעכב מצית המצות כי התבלת הוא לזכר על
 כן וישל האשור כליל תבלת ונין כזר הקרש קשור ב
 כפתיל תבלת יאין המתעטף עשה מצוה שלימה כי היא
 חיוב כל היום ובהיותו בשוק ירוחא צודותאז יתור לבו
 אחרי עניו יותר מאשר יתור בשעת התפלה וזהו כרתי
 זה בעבור שראיתי אנשים רבים אינם יראי השם נהם
 מתעטפים בטלית דרך כבוד לכפושם גס האשר והחשן
 לזכרון וככה גיד הכשה שהוא אסור באכילה לזכר
 הפך אכילת הפסח ועתה אפרש כי כאשר קבל האב
 עליו ועל זרעו חייב הכן לשזוע בקול אביו בימי הפסחים
 ודברי הצומות אם לא יעבור על מצות אדני הכל
 וטעם זה הדבר שיהיה נזכר החד טעמה השם עם כ
 יעקב שהוא לברואביו ולא ישתתף עמו אחד כאברהם
 ויזחק כי השם בחרו ולא מערב עם זרע שלא בחר
 השם באברהם ולא בתבאל במאבלם ויין משתיהם בדרך
 שהזכיר בתורה אדור כמען שלא יתערב עם בני ישראל
 שהוא מבני שם שהוא אבי כל בני עבר שיתחפו אלתי
 שברכו נח עם זרע מקולל ואמר הנביא כיריב לא עם
 יהודה ולסקוד על יעקב והטעם הבנים והער עם ע
 יהודה ואמר אחרי כן בבטן עקב את אחיו טהמם מתנו
 כח שתאחו ידו בעקב עמו לפני צאתו מן הרחם ולא
 עשה כן לכל בלד והאמרים כי אחד נאמן הים זה לא
 יתכן כי יעב וידו אחות כי אלו הים בדברים שיש

ולא באין ידוע והם חיוב לכל בני מצוה זכרים ומקבות
מלך וכהן ועשיר ועמי ישראל גם בגר בריא או מכונע
תורה אחת לכל ואלה המצוות הם העיקרים .

המצוות שהם עיקרים
שאינם תלויות במקום

השער החמישי

או בזמן או ברבר אחד הנטועות בלב הם פקודים כמו
פקדון שהוא נתון ביד אשר הפקד אתו על בן אומר ו
המלך דור פקודי יא ישראל משמחי לב ואלה היו ידועות
בשקול הדעת לפני תת התורה ביד משה והסדרות כ
בעשרת הדברים חוץ מהשבת והם כשנו על יד משה ועל
כאלה אחר וישמור משמרתני מצוותי חקותי ותורותי כי
אלו היה יורע איסור כל העריות לא היה לוקח יעקב
אבינו שתי אחיות יחד על בן כפרש כי את כל התועבות
האל על רובם כמשב זכור שהוא ספק חפץ השם ע
ופתעב בתולדת וכבה מיין אחד ואזה סדבעת והעריות
הקדויות תהי על בן נכון הוא להיות פירוש הקדוש אלינו
דבק עם אחותו שהיא בת אביו ואמו כדרך וירא ישראל
את מצרים מת על שפת הים על בן אומר אברהם גם כ
אמה אחותי בת אבי היא . והש שאין עפש ב'ד' ואם
טען טוען למה האחות ולא האח אולי יאמר לנו למה
שבת ילה ולא הבעלה ואין זה סמטפט לאח . ויש
ומה מצוות שהם לזכר למצות שהם העיקרים כמו השבת
זכר למעשה בראשית ושבת העבר זכר ליציאת מצרים
וכבה פסח ומצות ומזורים וסוכות והמחזה ותסלף

מספרתם עליהם והנה בירמיהו לא תצילו משא מ
 מכתכם ביום השבת ולא חסר זה בתורה והמצות
 המקובלות מהאבות שיש להם זכר בתורה רבות ושארן
 להם זכר ואזכיר קצת אלה ואלה במאה ברבות הכל יום
 והתשלות וברכת המזון יהלל ואמר רב בחיי כי הוא ת
 תהלתך והוא אלהיך וקדית שמע ועירוב וקדוש והברל'
 ושלש קעידות ויש אומרי' כי שבת וככה תקיעת סיפר
 ביום הזכרון בילולי הקבלה היה נראה כי הוא על דרך
 ראש חדש ספק כי הוא העיקר לפני שתכנס תקיפת ה
 האמת על כן אמרו שהוא יום הרין וככה הלולב כי אין
 יומכרש בתורה רק ולקחתם ולגלי הקבלה היה לו טעם
 אחר וככה קפידת העומר ביום הפרושו בין וספרתם
 לכם ובין וספרה לה וככה הטורפה ויש לה טעם בכר
 מחכמת חולדת שמים וככה שבעת ימי חופה ואכלו
 ובקור חולים וקבורת מתים ובר חניכה ומקרא מגלה וד'
 כובות וכבר פרשתי וירש אותה כי היא אהבת בעלמא

הישער השביעי

שיש לבד להתכונן כי
 כל המצות שהם עיקרי'
 או חליות ברב או לזכר כטובות או מקובלות מצות
 עשה ולא תעשה מפורש או עשה שעקרו וכדו לא תעש'
 כאשר כתוב ושמרו בני ישראל את השבת לעשות אר
 השבת והשבתה איכנה מעשה רק כלוי מעשה ומנוחם
 ממנו כי כן כתוב השבות ביום השביעי מכל מלאכת
 ופי לעשות לפני יום קשבת כדי שלא יעשה בו מלאכס

כתיב יאחרי כן יצא אחיו ואחזה ידו ועיד כצטן עקב
 אה אחיו ובאנו שדה את אלהים שהתאבק עם המלאך
 ולא יכול לו והנה יש לו מעלה גדולה ועוד מדרך
 חכמת ה' יפאיה כי כל אבר מהזיק דמיונו אם הוא בריא
 והפך הדבר ובעביר שכתוב ותקע כף ירך יעקב עכ'
 לא יאכל מהיים ההוא והלאה והייבים לנהוג כבוד ב
 באביהם והוצרכתי להאריך בעבד שהוא על דרך ה
 הפשט כי לא נזכר רק בעבד החוק ואין כמוהו המלס
 כי כתוב וכיום השמיני ימול בשר ערלתי וכתוב על
 דבר היתום והאלמנה וזכרת כי עבד היית ואל
 תתגבר על מעשי ידי השם י

השער הששי

יש מצות מיוחדות
 בתורה ויש מצות
 שלא ידענו פירושם באמת רק מפי הקדושים החזקנים
 שקבלו בן מאביו ותלמיד מדביו וכל הקבלה יוכל אדם
 לפרש אותם כדרכו אחר ויש מצות קבלת הדין ואין
 זכר להם בתורה וכלל אומר לך לפני אנשי כנסת ה
 הגדולה ואנשי המשכה והתלמוד כבר אברה תורת א
 אלהימו ונשכח זכרה כי אלה העמידו כל דבר על בדין
 ובאנו לבנו הנוצות ביאר היטב וכל המשפטים באשר
 קבלום ויש שימצאי עדות ברורה מן התורה ויש דרך
 דרם ויש דרך אמתתא בעלמא ומי שיש לו לב יוכל
 להכיר מתי אומרים דרם ומתי אומרי פשט כי אין כל
 דברים על דרך אחד והשם שנתן להם חכמה הוא יתן

דרך המצוות. כי אין לבקש ענינה שיהיה אחד המצוות
מעל הגויה שלא תראה כתוב בתורה תנא הארץ נפש
היא ישרו המים ולא בן האדם רק נעשה האדם בעלם
מלאך ואב המלאך חי לעולם ככה היה שהוא בעליו על
בן אחר אחד מהמטבילים כי העונות בארבע מיתות בד'
על לא תעשה וככה כרת יומיתה ביד שמים והסבר
על מנות עשה. וקדמונו הביאו ראיה כי יש שבר ע
לכבוד ממצות לא תעשה לא תאכלנו למען ייטב לך ויש
אמו כי הסבר ישוב לאשר הזכיר באחרונה כי תעשה ס
ישאר ויש אמו למצות לא תאכלנו הכתוב למעלה על
סארץ העשכנו במים אשר לא יאבדו עד שלא יאכלנו
אדם כי קדם הוא הנפש וזה ידוע מהכמת התולדת. גם
ככה הוא שירת העשם שהיא מצות עשה כוללת כל מצות
עשה ומצות לא תעשה כאשר הזכיר משה אחד ליראד
לשמור כל מצותיו וחוקותיו לטוב לך שהם עשה ולא ס
תעשה כי המצוה עצמו מעשית עבירה בעבור יראת
מהשם אז טוב לו ומלת לטוב לך כוללת טוב העולם הזם
וקבא כיחד והסבר על מצות עשה כי יש בהם טרח ס
וקמטל במי שיגיע עצמו על פי הדופא לבטל מאכל מה
סמאכל שיחשבו והכה טב בריאותו ופועלתו בירו והנס
לטוב לך שתקבל שכר ותמלט מעונות והכה הטוב הוא
לאדם שיהיה מצות הדופא כי לא יועיל ולא יזיק הדופא
כדברי אליהוא אם צדקת מה תקבלו ודכו פאעיק מה
נעשה לו. ועתה ארמו לך כד כבד מצאנו כתוב ס

וככה תענו את כפשותיכם והטעם לא תתעטו באכיל
ושתיה כל העבוי הפך התענוג וככה והתקדשתם והיית
קדושים פירושו אל תשקצו את כפשותיכם לאכול כל
דבר נמאס ומנחית בתולדת והגזיר אשר לא ישתד
ין הוא קדוש והכה כל המצות על שלשה דרכים האחד
באמונת הלב והשני בפה והשלישי במעשה וכאשר
האחד נמצא בכל חשבון ככה עקר כל מצוה שהיא מ
תלויה בפה או במעשה צריכה לאמונת הלב ואם לא
הכל שוא ותהו וחכמים אמרו והמנא לבא בעי. והסם
בוהן לבוחק כליות וכתיב בפיך ובלבבך לעשות
זה הכתוב כולל השלש דרכים. בפיך ידוע ובלבבך
אמית הלב. לעשותו שתעשה המצות שהם במעשה.
רבה כתב מהו שואל מעמד כי אם ליראה את ה' אלהיך
בכל לבבך ובכל כחך ודוד המלך אמר כפי כפיס ובר
לבב אשר לא נשא לשוא כפשו. וכן הולך תמים ופועל
הוא ויזכר אמת בלבבו לא רגל. ועתה שים לבך כי
אין טורח במצות לא תעשה לאשר יש לו לב להבין כי
הסם בטע בלב שכל שיזכר אדם בו להשמר מכל חוק. ו
הממשל ברזפא שאמר לאדם שאינו יודע המאכלים שיזיק
לו כפי תולדתו אל תאכל כל מה שאזהירך שאם תאכלם
תבא לירי חול ותמות וכל איש דעת לא יתאזהר
לאכול דבר שיזיקו רק יהיה נתעב ונמאס בעיניו כ
אע"פ ששמע שהוא מאכל ערב והכה ישים עיקר מאכלו
לחיות ולא יבקש החיים בעבור שיאכל כי זה דרך

פשתה הנוף בעבוד הדין וכל משכיל ימח גופו כפי
 צורך נשמתו ולא תשתנה היא בהשתנות הנוף וזאת היא
 המעלה הגדולה שמתן השם לישראל כי אם ישמחו חנות
 השם אין צורך לדפאי עם השם כאשר עשה אלה ויתפסו
 בהתנב ואין טענה ממלת דמפא ירפא כי איננו מהבנין
 בקל רק הוא כמו וירפא את מחבואו ואיננו כמו פ
 מחצתי ואני ארפא. ובאמב ימחן וידיו תרפנה וכבס
 צבא השמים חלקו לכל העמים. וזה סידור יפקודו על
 צבא המרום וזה כבוד המקבל בדרך חכמת המולדת
 והשם לקח לישראל לכחלה ויציאם מרעות סמוליות כל
 זמן שהם בדרותו לעשות אשר צוים בתורתו על כן אמרו
 הקדמונים אין מזל לישראל ובעבוד זה כתוב גטלינו
 אנו ועמך. ואין לטעון ואיך ישהה השם חוקות שמים הכס
 פח יובית. וזהו הוח היה הטוב כלי בעבוד כל הטוב
 ולעבוד דם מעט אין מדרך החכמה למכוע מה שהוא טוב
 רבה על כן יש כח במשכיל לבהור הטוב וקדע כי אין
 הגודלות רק בפי המקבל על כן כפי חפץ כי לא יסיה כך
 אכזיז על תכאי אש הכל הוא הרוב טוב. וכן פתי ברק פ
 אש שמוע תשמע. וביחודו יעיל כפשו בלחמי יתנו. ועתה
 טיה לכך ודע כי כל המנות הכתובות בתורה אלו
 המקובלות אלו התקיימם שתקנו האבות אעפי שרמס
 הם כמעט אלו בפס הכל הם לתקן הלב. כי כל לבבו
 בורע ואיננו מהשנות מבין וכתו וליסדים טלבתם
 מהבן ז: לב מרע מחטבות און. וכאם אחר ולבו כל פ

למה תתעמו ואמרד כן ואתה הסיבות את לבם אחרינית
ומטה את ראיה פתתי לשגיך היום את החיים ואת המות
ועד חפזי עליך לאתבא הרעות והטוב. ואמר קדמונכו
הכל בדי שמים חוץ מיראת שמים. ודע כי צמח האדם
הכעזת טוב ממה האדמה שאינה נעברת ויש שמנס
ורזס. וכדרך משל אמת הפרס כי נכחות בחמת האדם
ואם תחשוץ קרא אותם בב שמות נשום ורזח וכפס והנס
הנסס היא הכח הצומח שהיא בכבר וכל חי וצומח
משפתך בכח הזה ואת הספס גוף וחי המתאים לאכול
ודבר המשגל והרוח בלב ובה חיי האדם שיתנועע וחי
כוללת האדם וסבבמה גם היא גוף ונצלת זה הרוח
שהוא רוח לאור מהגוייה או ימות האדם ואת סדנת
מתעברת והיא הכעזת. והשמה היא סבליונדי
וכחם כמות ותלרת בכי אדם ויצריהם משתגים יש מי
סלשם חוקות בו ויש כחלות ויש השתים בתמורת
ואין צורך להאריך כי סשמה מבקשת מה שיועילכם
ומעשה השם כי הוא מקור חיים והנפש מבקשת
מעבתי הגוף לטוב לה ומה סרוח אמצעית וכעבור
שצורך יש למוחאל הכבר והלב גם שמה למוח והכל
כל אחד זה לזה על כן קדמו העברים סשמה רוח וכפס
והנס הכל קשורים עם הגוף ואם אדם יאכל מאכלים
שיחם הרם או ידכה כעסו וסכה מעשה הגוף ברזח
ואם הגוף יסד כחוגו ואם סכעים אחד בדברו
במעשיו קביר יד הרזח בלב ויליד מוס בגוף וסכדי

ויחזקו כל לבי ששם סהתיאומצרים הוא חלה
 והנה היא מצות עשה וככה ואהבת את אלהיך
 ונדרבה כי וככה ואהבת לרעך כמוך ולא תנשא לא
 יסיה לך אלהים אחרים באמונת הלכ ולא תשכח את
 אחיך לא תחמוד וידעת הייס והמצות אל כבוד מצות
 עשה וככה שמע ישראל אל אלהים י אחד ומצות
 כסה וידר כהן וענית ואמרת מוצא שפתיך וברכת
 המזון והלל והגלה ושכנתם לברך ודרתבם והנה
 מצות עשה ורכים ככה ולא תעשה לא תשא את שם א
 אלהיך לא תענה ברעך אלהים לא תקלל ולא תאור לא
 תזכיר ולא ישמע על פיך לא תכזב להם ברית ולא
 תענה על ריב ורכים ככה ומצות במעשה הם רכית
 ואין צורך לזכרם ומצאתי כהוק אחד כולל כל המצות
 והוא את אלהיך תירא ואותו תעבוד ואין צורך ל
 להזכירם והנה מלת תירא כוללת כל מצות לא תעש
 בלב ונפס ובמעשה וא היא המודנה הראשונה שיעלם
 ממנה אל עבודת השם ית והיא כוללת כל מצות עשה
 ואלה ירגילו לבי וירדכוו ערכי ידבק בשם ית הנכב
 כי בעבוד זה כברא האדם כי לא נברא לקנות הון ולא
 לכמת כתיבים יעובד לזדים וסא ידור תחת הארץ ולא
 לסתעב כתיבי מאכלים כי רגעים מעשים הם והיעשים
 רכה גם יחזקו ברכם גם משבב הנשים יכלת כח
 צבשרו גם רכי שחוק והשתכר סכלות והוללות הם
 ומעביל יכין כי ימי חיי העשים כט ונד ברית נסס

שמך כי חזע עין תלוי בדוע הלכ . חזק ידוע מחבת
התולדת על כן היתה העולה כליל כולה לשם על דבר
העולה על הדבור שאיננו ככך . והחטאת והאשם
על חטא בפה או במעשה . חזק פירו ומלתם את עדלת
לבבכם . ודע כי מלת עדלה כבודות . והנה עדל לב
כמו כבוד לב טרעה . ואכזי עדל שפתים כמו כי טר
פה . גם עדלה לחנם . כמו ואחיו הכבוד . וכסכרת
עדלת הכבוד יהיה לאות ברית בין האדם ובין בוראו שלא
יעבד בפסונו במשכב שאיננו על דרך אמת ושכרו אתו
מיסרה חטא רבם כתי' ואתנה בריתי ביני וביניך
וארבה אותך . וכתי' וערלתם ערלתו גם היא כיבר
ברוך הליהיה גם זה מהתלית . והנה המצוה כוללת
היא שתענו מיסרי השם ותכנעו כאשר יסד אתכם
ותבינו האמת שתהיו עדלת לבבכם ולא תבדילו לבבכם
במעשה פרעה או לחזו וכעת הצר לו ויוסף למעול באל
ואחזק ככנע וישר בעיני אל וככה כתי' אז יכנע לבבם
שדל . והנה זאת כמו בצר לך ושבת יקשי עורך משל
באדם יקשה ערכו וישיב גוו אל אדוניו וכאשר יקראבו
לא ישיב אליו פניו והנה הוא מקניף על כך . אחד אלם
כי אל אלהיכם הוא אלהי האלהים הם המלאכים בשמים
ואדוני המלאכים בארץ והכל ברשותו והוא אל גדול
עבוד ונורא ואין תוכל להנצל ולא יאבם כיתרבה
סוחד . והער כי בתחילת הפרשה כי עם קשה עורף
על כן נגל' ומצות סלח פחלתם אנכי אל ילכית

בן עמך וען חרפת וען החיים וטעם ככרובי' ודומה להם
השער השמיני
 הקונה תמיד בתורת
 סעם אם יש לו לב היא
 תורה ותכל כפשו יחד מאשר למרמהו והסכילתו ו
 מלמדיו וזו מכל מלמדי השכלתי ומה ככבודו רברי
 בקדמונים שאמרו חייביה הכל לשמור כל המצות וכל
 פיתקנים שתקבום האבות ולא יבקש טעם למה צו אלה
 פמצות ואמת דבר כי יש מצות רבות בסלאת ובעלמו'
 נסמם אם לא ישמרים האדם עד שידע טעמם חכה ישאם
 בלא תורם ויהיה ממשל לבער שלא ידעה לאכול לחם עד
 פידע איך מדע בתחלה ונחדש ונקצר ונזרה והוברר
 נכסחן ונכסם וכלם ונאפה ונכה אם עשה כן ימות ברעב
 רק סככין שאכל תמיד ובאשר יגדל ישאל מעט עד שידע
 כל שאלותיו וככה האשכיל יוכל לדעת טעמים ו
 רבים בתורה אשר הם מכוונים באר היטב. ויש טעם
 מכוונים לאדם אחד מאלף. ומשה ארוננו אמר על כל
 פמצות רק עם חכם ונכון הגוי סגדול הזה ואם אין להם
 טעמים שמוכל לדעת טיבם איך יאמרו העמים טעם חקי'
 צדיקים ולאחזקו השומרים אותם חבמים. ואזכיר קצת
 סטעמים הכוכבים בתורה. כתי' קדש לי כל שבוע וכתי'
 על ק אבי זוכה. ודבר סעבת כי טעם ימים וכהם פנת
 פאמיסה וטביתת העבר למען תזכור. וככה מצות פ
 מורדים. והמועדים שלשם באביב הסעורים וכבר
 פחמים והאפיף. להורות לפני השם ית'. וכתב אש

ללא ידע מתי יקחה. על כן יטלו לבקם כל דבר
סיבילתו לאהוב אותו ללמד חכמות ולחפש האמונות
עד שיכיר ויתבונן מעטה השם ולא יתעסק בכבלי העול
רק להתבודד ללמד ולהנות בתורה ולשמור מצוות
והשם יסקח עיני לבו ויחפש בקרבנו ריח אהדת און יהיה
בחייו אהוב ליוצרו ונפשו דבקה בו ותשבע טובע
סמחות את פכיו ובהפרדה מעל הגויה תהייה נעימות
יחן אלהי עליו כח וזה הוא שאמר אסף בלה שארי
ולכבי צור לבני והלקי אלהים לעולם בדרך יעקב אבינו
שכר והיה אל לי לאלהים כי כאשר בא אל בית אל אמר
הסירו את אלהי הנכר והניח הצאן והתבודד לעבוד
לא שכב עם אשם כי החלמתה והוללה בלה ובעבד
זה מלאה באה ראובן ונפתחה עין כתי בספוק אחר
ויהי בני יעקב שנים עשר להודיע שלא שכב עם אשה
אחד רק על כן לא הוליד עוד. וכהמי שהשיג זאת
המעלה שזכר השם ומעשיו והסלואותיו לא יסרו מעבדו
גם לא ידבר דבר בפיו שלא יזכיר השם להודיע לכבי
האדם כבחו על כן נטעו הנביאים ברוב דבריהם
וזהו וכשמו תשבע און יהיה ממחריקי קרבים. ודע כי
התורה לא כתבה רק לאכטי לבב על כן יש לפרש דברים
בתובים בדרך טיקול ברעת כמו מאש אתכם על אנפי
פנים וככה ומלתם את עולת לבבכם. פתוח תבתח
את ירך והקדמונים אמרו כי כך ופרשו את השמלת
הם דברים פהם אמת כמו שמעם גם כס בדרך מעל פה

אבותיהן למען יראו בני ישראל איש חלת אבותיו וטעם
מה העדות והחקי עבדים היינו ויוציאנו ואנחנו חייבין
לשמרם בקולו טעם לכו הטובה הזאת ועוד וצדקה
תהיה לנו וטעם השמטה ואכלנו אבינוי עמך וטעם על
כן לא היה לנו חלק ונחלה כי הוא עובר השם הנכבד
וטעם ראשית דגנך כי טוב הוא ממך וכן בחר השם
להתפלל בערך וזהו ולברך בשמו כמו וישא אהרן את
ידיו וטעם שלש ערים פן ידרוך גואל הדם ולא ישפך
דם נקי וטעם ההריגה והגטארי ישמעו וייראו ולא מקיסו
לעשות עוד וטעם לא תשחית את עצה כי האדם עץ השדה
וטעם מעקה ולא תשים רמים בביתך ופן תקדש המלכה
הזרע וטעם טלאים כי הכל יטוב קדש כאשר פירש ר'
מנחם ספרדי וטעם להמית את הנערה אשר לא נעקה
בעיר והנה ברצונה היה וחוז לעיר כאשר יקום איש על
דעהו במקום איזרואהו וטעם העבט וקרא עליך אל
לא ואהבתם את הגר כי גרים הייתם וטעם משפט גר
יתום ואלמנה ולחכול בגדה וזכרת כי עבר היית על כן
אכבי מצוץ וככה לא תשוב לקחתי כי תבגד וזכרת
על כן אכבי מצוץ ולמד השירה להם שתהיה בהם לעד
ואקר הדם והטעם ולא תאכל הכסף עט הכשר וצוה
להיותו קדש על המזבח להיות כסף תחת כסף כי הדם
הוא כסף יספר וצוה להציא כל זבח אל אהל מועד
והטעם שלא יזבח על פני השדה כמנהגם במצרים
לזכות לשעירים ולתתמן הדם אל המשקוף ועל שתי

כדן כי ממך הטב ומיך כתבולך וטהרתי שכו כ
בארץ הקטנים טן יחטאו אותך לי וכתוב במקום
אחר לא תחיה כל נשמה למען אשר לא ילמדו אתכם
וככה להתחתן בגוים ולקחת מבנותיו וקטע והזכו את
בניך וכן כי יסיר את בכך מארצי ואח' בטבת למען
יגמל טורף ומזורף שתדעו בהם וטעם טוכך דס הארץ
בארץ דמו יטכך כי בכלל אלוקים ברא את הארץ ולא
יהבת רחוק ורכב כי כפס הוא חובל וזכיר טעם
מדע אין לה בעבור שתשוב אל בית אביה כטעורים
ובתן סהכות למען ירעו דורותיכם וטעם לא תתבר
לנחיתות כי לי הארץ וטעם כי לי בני ישראל עבדים
וטעם לא ימכרו ממכרת עבד וצום נהריע בחצוצרות
על השלות להיות לזכרון בהרעם במלחמה כמו עלי
פלטת אתרעע והצינית למען תזכרו כראותי
בבל רגע וככם וקצרתם וכתבתם והזכיר צדוד את
הארצים והזכיר טבים טעמים
האחר דבר פער והטבי טוהטבתם לעשות לכם עגור רע
בעבור קרצת בת נשאלם וטעם לא תתעב ארומי כי
אחך הוא ולא תתעב מצריכי גר היית בארע וטעם
פמוני ומחאבי טלא קדמוי ולא זכרו האזנה הקדמונית
ועוד טטבר בלעם להרעלך והזכיר טעם לא ירבה לך
כמים ופוסים והזכיר ולא יסוד לבגו ולא ישיב את
כסם מצימה וטעם להקבעל נשים למען אבישקן

פשרים ותכן עפרים ועד ששים או ככה כפמו הוא פ
 וגיפו חזשים כגד חזם סכים ומשם חדר חזם ולקבם
 קרוב מחזי והמה הוא שלטה ועשרה ושלשים ודבר
 עמאלל כמעשה הצרעת ומפידם קחז ברבה חכמים
 הקדושים וככה דבר הערופה כחל והמבין סוד דקות
 הלשון יבין טעם אשר לא יעבר בו אמר הגאון רב
 בעדיה אין לתמוה מדבר פרה ארומה שהיא מטמאם
 הטהורים ומטהרת הטמאים כי הנה הדבש מועיל ומזיק
 כפי השתנות מחסך גוף האיכל וטעם הבקמה הטמאם
 והעוף הטמא ושרץ המים ידוע ואתכן זונה למען הבייה
 מחיר כגב ולהקריב קרבן אשר בו מום או יקריבנו כהן
 אשר בו מום או ראשו מוקרח כי הוא הפך מעשה השם
 ובמצות העסק תעביק לו וזכרת כי עבר קיית והשם
 הוציאך כרכוש גדול ואריכות ימים על שליו הקן לא
 בעבור לקיחת הכנים כי היא רעות וככה בבביר אב ו
 ואם שהוציאך לעולם הזה וקם יאריכו ימיו כי והארכת
 ימים פועל יוצא הוא ואמר ויראת מאלהיך בהצית לספר
 ענה ודבר הדמם בין ישייך כמוהם וככה להדר פרי זקן
 ואם לא תירא ונמנו ירא מהשם שיביאלך במשפט בימי ו
 זקנותך וימנו על פני בעז עב דרך רי שמיא וארקא
 לא עבדו זככה אחס ראיתם בימן השמים דברתי ע
 שחכם ולא ראיתם כל תמונה כאשר פירש משה על כן
 לא תעשו אתי או טעמו ואין לכם צורך עמי לעשות תמונ
 לעברה וכבר פירשתי מעשה העגל כי לא היה עז וקשר

החלאת הטעם מסורם ולא יתן המסדות וכבר קצוד
ום משה רבי' בתולת ביאתו לרבר אל פרעה פירם טעם
למה כחכסן וסנעטו ברבר או כחכב גם זה קמור ת
מכילך היטב ברבר יחזקיהו וקמשכיל יבק.

אמר המשורר

גל עיני ואביטם

כפלאות מתורתך

השער התשיעי

בחדש הזה לכם ראש חדשים. יום המולד הוא קדוש
באמת ובו הוקם המשכן ובעשור דבר החוט המשולש
זה בכבוד חה בבית. וככה בעשור לחדש השביעי
יום סוכותן פירשתיו וכחג המצות וכחג הסוכו בשלם
מחני ובעבור התמהמה במהלך על כן יום המיני פגרת
וקמילה קדוש משבעה ימים שנים כירגע שכשאר בג
השוכ יאט בהשבון התורה וככה יום בשכה השב שנה
ודבר השביעי ידוע גם ככה השכה השביעית ושבעים
שכונות השמים יוכל לקרוא דרור כנגד מבן המשים שנים
שוכ מצבא העבודה ופכה שכי כנגד שכת העבד ולא
תבשל גרי כמו לא תשחטו ביום אחד לא תקח האם על
סבמים ולא תחרוש ודבר הרובע ובארככם לא תעשו
ולא יהיה כלי גבר ולא ילבש גבר הסך מעשה השם
וככה את חקותי תשמורו על כן בגד כלאים וכוונות ו
שבעת ימים הטעם ידוע וככה הנדה והיולדת והשך
מכן חדש עד שוב אל המקום ועד חמש שנים חמשה
שקלים כמספר הזה ומכן חמש ועד עשרים ככה

אלהינו ומה נאמנו עדותינו ומה מילצנו אחרותינו כי ו
 הזכיר הכתוב דרכי האדם הארבעה שהם משתנים שבת
 ולבת ומשכב וקומה וכלם פעלים עומדים ואל יקשה
 עליך ישכבה כי הטעם ישכב אותה כמו לא ינודך דע
 וחכמינו כלסון התלמוד הכרישו בין שוכב לשכב ונודך
 המקרה שניהם שוכבים והערין שכתבי אמש את אבי
 והנה השכיבה בהקיץ ובעבור שריב השינה האדם שוכב
 אמר הכתוב וישכב במקום ההוא ולא הזכיר וישן גם כן
 הישן דומה למת על כן כתי' וישכב דוד והנה הישיבה
 מוכחת האדם במקום אחד ובאלו היא חצי קומה היא
 העמידה כמו וקם הבית והנה ההליכה תנועה ממקום
 למקום והוא הפך הישיבה והשכיבה כקו כעני ראשו ו
 ברגליו והנה הקומה שהיא העמידה להפך ונשאר
 תהלות לא הלך לא עמד לא ישב ולא הזכיר לא שכב
 כי ברוב הארס ישן ובתורה כתוב ודברתם כלב כמו
 דברתי אבי אל לבי גם כפה והנה כל עסקי על אי זה
 דרך שיתהפך וזה להגות בתורתו וככה כתי' ובתורתו
 יהנה יומם וליילה ואמר שלמה לבקש החכמה כי
 בהתהלךך תגחה אותך בשכבך תעמוד עליך והקצות
 היא תשיחך ואתה עמוד או יושב והדברים האלה הם
 שידע שהם אחד ואין היות להווי רק שידבק בו על כן
 נאזהבת את לא אלהיך ככל לשכך אם תאחז שתעמוד
 בחיי העולם הזה גם כעולם הבא אהוב את השם וכמו
 הספר ארמוז לך זה הסוד כי הוא יסוד כל חכמה כי הש'

כי חן לא יחד שאהרן צוה כן וככה עשו והי ממחרת
 ויעלגו עלות. וזה השם הוא לבדו ואיכנו כמלת אלהים פ
 נסוד הארון ידעו המשביל מהקול היוצא מבין שני ה
 הכרובים ואמתים וחצי ארכו להיות הלוח רבוע ארכו
 כרחבו למלא הארון והחצי בעיני הקורות והנה החצי
 בקומה עם הרגלים כדרך השלחן כי כן כתי' על ארבע
 פעמותיו וזאת המלה במקומות רבים בלשון הקדש ו
 לאיכנה זמת והער הכאמן ופתי טבעות כי על דרך ע
 המפרטים היה ראוי להיות שתי הטבעות ומזבח
 הקטורת נתון בין המנורה ובין השלחן מחוץ לפרוכת
 והמזבח גבוה משניהם וככה הוא ועשר יריעות גס
 עשתי עשרה ידוע שהם וככה שמונה ועשרים גס שלשי
 ומזבח הנחשת תחת כרכובו מלמטה עד חציו וככה ה
 הוא באמת ובה האשיר ככבר מלא כי השתי האבנים
 שהם באפור ושהם שמאליים גס ימיניים ששה שמות בכל
 אבן והנה שתיהן אבן שוהם והנה אין בה צורה וזה ככבר
 המחשבה ואלה החלקים בישראל והחטן כמעשה אפוד
 והיה רבוע כנגד קורות הארבע על כן לא תדמה אבן
 אל אבן ודבר המשכבות והטבעות שיהיה בכל זמן ה
 חטן על חשב האפוד שהוא הקו הגדול התיכון שאיכנו
 נוטה והארים כמשמעם גס התומים כחשבון העגול
 ומשה נתנם בתחלה על החטן כאשר היו ביחס הקים את
 המשכן והמשכילים יבינו

השער העשירי מה יקרה תמיד

חך ברוח לו בעבור שירחק ויקדושתו מדר מומלתו
 גם היולדת תבוא כבש בן שבתו ובעל השדה יתן תרומת
 ראשית ומעשרות ושכחם ופאה חלה ותרומה ובעל
 הכרם עולה והילולים ובכורים גם ראשית תירוש
 ומעשרות ועללויות ופרט והשנה השביעית והמזבל
 כללת בעל השדה והכרם ובעל הצאן יתן ראשית הגז
 וצבור ועשירי ואכל שלמים שוק וזוה וזרוע ולחיים
 וקבה לבר האימורים וכתוב איש כמתנת ידו והטעם
 שאין שיתן כפי מה שנתן לו השם וזוהו החיון והקף
 דבר אליהו איש האלהים גם אליהו יוכחו

השער האחד עשר לא חובל

פה השם הנכבד עד שאזכיר קצת טעמי איתיות לשון
 הקדש כלה איתיות שהארס יבטא בהם מי צאיהם חמש
 סמקמות הראשון איתיות הנרק והם אח הע ופסמי
 תחך והם ניכק והשלישי הלשון והם דטלנת
 והרביעי הסינים והם זשערץ החמישי קשפה והם
 במוף ואיתיות לשון הקדש כ"ב וכפלו החמשה בעבג
 שאחו קבו שיהיה ברזח והוסיפוהו על האורך להקרו
 שאין המלך סמוכה והם כפולים סגורא כהקף והם
 חני איתיותיהם שרשים לעולם לא נרעים ולא מרשים
 אעפ"י שיכבגו כמו ירקק שחמורת אחרים זה הכל
 המדק אם העין והלמד כפולים ואם כפלו פסא

לברו בורא הכל ומדע מלקי הכל בדרך כל כי החלקים
משתנים ומשמת האדם לברו כאחד נחמה הש' היא כללוח
מוכן לכתיב עליו ובהכתב על זה הלוח מכתב אלהים
שהוא דעת הכללים כב' לדיסמה ארבעה השדשים כ
דעת הגלגלים וכבא הכבוד וסוד המרכבה דעת ס
עלין אז תהיה הנשמה דבקה בשם הנכבד בעד' באדם
וככה בהפרד כחה מעל גותה שהוא האדמוני שלה והנס
אין נכון למשכיל שיבקש לעול הזה רקמה שיהיה לי טוב
לעולם הבא הלא תראה כתוב ברברי העריות אמי יא
כי הקדוש המרחיק העריות אז יהיה מן הרבקים אלה שם
הנכבד ברברי אסף ואני קרבת אלהים לי טוב ולמעלה
כי הנה דחקך יאברו. ואמר דוד כי לא תעיוב בפשי ל
לשאלו בדת בשדשים כי שאלו הוא הקבר שהוא ב
בתחיות הארץ כמו ואביעה שאלו הקד' ואמר תודיעני
אורח חיים וככה אור המסודר אך אלהים יפיה כפטי
מיד שאלו ומלת יקחני מעלה גדולה. כמו ואיכנו פי
לקח אותי אלהים. וככה ואחר כבוד הקהני. וכתיב
וקדשתם היום. והוא אל תבטו אל אשה על כן הוא טמא
השוכב עה אשתו ואסור שיתכלל עד שירחץ וככה ה
הזכירו אפטי המשנ' שהיה מנהג ישראל בבית שני לרחוץ
הבגד או העד שנספס עליו אפי' טפה אחת. ולא יאכל
בשר קדש. והחמיר הכתוב על הנדה והיוולדת והנזיר
קדוש. ובהסלימוי מדי ברו וירצה לשוב לשתות יין יבוא
עלה והנאלת ושלמים וגלוח שעריו. פתח אהל מועד

וְהַמְדַבְּרִים יִשְׁמְרוּ אֶת אֲחֵי עַמּוּדָה הַזֶּה וְהָיָה סֵפֶל וְהַעֲבֹד הַזֶּה
 כְּאֵלֶּךָ סֵפֶל סֵפֶל וְהָיָה לְפָנֶיךָ הַזֶּה עַל כֵּן שְׂמֹחֵי בְרִיאַת
 וְשִׂמְחָת אַחֲרָיו לְמַעַן מִסְפָּתָה שֶׁהוּא קִרְבָּן וְכִבְיָה אֶת הַזֶּה
 שֶׁיֵּשׁ אֵלָּה סֵפֶן פֶּלֶא וְהִנֵּה אֵל כִּי טָרִים מִשְׁדָּתִים וְכַפָּרִים
 בְּרֵי טָרִים מִסְחִיד וְהַלְשָׁן וְאַחַר כֵּן הוּא מִשְׁדָּתִים
 וְכַפָּרִים זֶה טָרִים וְהַעֲבֹד כִּי אֵלֶּת טוֹת מִתְחַלֵּף טוֹת
 תִּינוּ חֲטוּבָא כְמוֹ מִשְׁדָּת וְאַחֲרָיו יִכְלָמֵךְ וְהִנֵּה סֵפֶס
 מִשְׁדָּתִים וְאַחֲרֵיהֶם טָרִים סֵפֶס נָקָר וְהַעֲבֹד
 כִּי הַלֵּךְ תִּחְלַת כָּל הַאֲמִיתוֹת לֹא יִשְׁרֵת בְּאַחֲרֵיהֶם רַק בְּ
 בְרִיאַתוֹס וְאַתְּ תִּינוּ יִשְׁרֵת בְּרִיאַתִּית הַמְלֵקָה וּבְאַחֲרֵיהֶם
 אֲבַעֲבֹד כִּי זֶה הַאֲמִית רִמָּה לֶסֶף בְּמִכְתָּב הִיךְ הַסִּימָן
 לְשָׁן נִקְבָּה וְסָב הַזֶּה הַעֲלָם אֵת נִגְיָה חֲכֹמָה חֲכֹמָה
 לֵב וְהֵא עֲשֵׂה טָרִים הוּא כְּעֵלֶם שֶׁב־תִּינוּ עֲשֵׂתָ כִּנְתָם
 גַּם יֵשׁ לְתַמּוּחֵי מִן הַזֶּה הַאֲמִית הַזֶּה טָרִים סֵפֶס אֵל כְּרִיאַת
 סֵפֶתִי הַאֲמִיתוֹת וְנִקְרָא תִינוּ בְּעִבּוֹד הַקּוֹ הַכּוֹסֵף עַל הַסֵּף
 וְעֵתָה אֲדַבֵּר עַל אֲמִיתוֹת הַמְטָךְ סֵפֶס יִסּוֹר הַטָּם סֵפֶס
 וְאַחֲרָיו כִּי הַלֵּךְ רִיאַתִּים לְהִינֵף הַיּוֹן הַמְדַבֵּר הַמֵּל וְהִיא
 בְּלֵלֶת זִכְרֵי וְנִקְבָּה וְהִנֵּה בְּאַחֲרֵיהֶם נַח גַּם בְּמִסְיָן סֵפֶס
 הַיּוֹן לְשׁוֹן נִקְבָּה וְהוּא בְּאַחֲרֵיהֶם עִם חוֹלֶם לְזִכְרֵי יִתְּ
 רִגְלוֹ אִלּוּ עִם טוֹרָן יִכְבְּבֵהוּ יִכְוֹנֵהוּ יִכְרֵהוּ וְהִיא
 תִּחְלַת זִכְרֵי יַעֲשֵׂה וְכּוֹסוֹ לְשׁוֹן נִקְבָּה וְדַע וְדַע כִּי
 סֵפֶלֶךְ בְּאַחֲרֵיהֶם לְעֵלֶם נַח כְּעֵלֶם וְלֹא כֵן חֲבָרִיו טָרִים
 כִּי וְאֵין בְּרִיד לְקֹזִיבֵי כִי אֲמִיתוֹת אֵהוּי מִתְחַלְפִים סֵפֶס
 וְהַטָּרִים וְהַטָּרִים טוֹרִים וְהַטָּרִים טָרִים יֵשׁ וְאֵינִי

והעין יהיה הכפל ליתרון כמו ישיבית וככה תשגשגו
וחצי אותיות פעם שרשים ופעם משרתים בראשית ס
המלה או בסופה וכיוצא כשתיל אב המין. כאשר הוא
שמי אלת מבין הטבל. והנכון לבחור הקלים במוצא
להיותם משרתים בעבור שיבטאו בהם הרבה והנה
תחלת האותיות ע' ואחריהן ו' ושניהם כבדים. על כן
לא יוצאו במכתב הערלים ולא יוכל לבטא בהם מי ס
שאינו רגיל בעורריו. על כן בחרו העברים האלף וההא
חצי זה המוצא שרש וחציו משרת ובחרו מאותיות החיד
הראשונים והם יוד גם כן להיותם המוכים אל ס
הראשונים הכבדים. ובחרו מאותיות הלשון שנים
קרוב מחצים והם נון גם תיו. ובעבור שהם חמשה ו
והלמד קל על הלשון שמוהו מהמשרתים ובעבור היותו
אמצעי שמוהו באמצע האותיות. ובעבור גובה הלשון
במבטאו שמוהו למעלה על כל האותיות וקראוהו למד
מגזרת לימוד. כי עקרו לרעת למד היה הרבה והוא
הקור הכבד. ע"כ אמר לי וחבירי. ובעבור היות
אותיות השינים קשים גם התחברם קשה ע"כ שמו הר'
סרשים. ושמו השין לבדו משרת ושמותו מעט תחת
אשר. שכה לני. שלמה אהיה בשם הוא. כי זין
נדי והמך שהם אותיות השריקה קשים מאד גם
כן אות הריש. והעד הנעיים הקטנים שלא יוכלו
לבטא בו עד שיתגדלו ויתחזקו חבלי המוח על כן ס
בוצרכו לשום השלטה אותיות השפה משרתים.

וְעַתָּה סֵפֶרם כִּמְקָר וְהַיּוֹד יִשְׁדֵּת כִּי אֲמַנֵּה
 וְנִלְחָדוּכָה וְהַכָּה כִּדְאֵשִׁיתִי סִימֵן לִטָּן זָכַר יַחֲדֵי דְרֵבִים
 פִּאֲרֵס עִם הַמְדַבֵּר וְהוּא הוּא בְמַחְשָׁבָה עַל כֵּן הוּא הַסֵּף
 אַחַד וְנִלְחָדוּכָה דְרֵמָה לְאַחַד כִּי הַיּוֹד סִימֵן סְמִינָר זָכַר
 אֲזַכְרֶנּוּ יְיָ רַגְלֵי וְרֵאִיתִי סִינֹר לִטָּן דְרֵבִים וְכַמְמוּק
 הַיּוֹד סִנְעֵלִים יְיָ נְעִים וְהַחֲטָכוֹן יִסְרֹחַ עֲשָׂרָה כִּי עַל ס
 הַחֲטָק שְׁהוּא אֲחֵדִיו הוּא הַלֵּק לְיוֹ חֲלָקִים מְחַמֵּן אֵן מִתְחַמֵּן
 בְּעֵבֹר כִּכְלוֹ אֲזַכְרֶנּוּ מִחֲבַרְתֵּנִי אֵל אֲחֵרִיו אֵן כִּי
 בְּהַתְחַבֵּר הַטָּמִים דְרֵבִים • וְעוֹד יִחַע כִּי גִלְגַּל הַרוּחַ
 וְהַאֵשׁ אַחַד גַּם כֵּן גִּלְגַּל הַמַּיִם וְהָאָרֶץ מִחֲקִיפִים אֵינֶנּוּ חִי
 גִּלְגַּלִּים בְּרֵאִוִּית גְּמֻרֹת וְהַכָּה הַכֵּל עֲשֵׂה עַל כֵּן חֲדִיר
 יוֹד כְּרֵמוֹת קֹן עֲגוּל שְׁהוּא מְקִיף כֵּל אֲשֶׁר בְּתוֹכֹו וְפִידֵי
 קִסְלֵם מְנֻזָּה וְהַתּוֹרָה הַסְּבִית שְׁתֵּי תוֹרֹת • וְהַכָּה הַמַּחֲלֵ
 מִלְמַעְלָה הַאֲחֵר קָדֵם וְהֵם יֵחַל מִלְמַטָּה מִלְמַעְיָד כְּכַרְדֵּי
 הַכָּה הַעֲשִׂירִי קָדֵם • עַל כֵּן הִיא הַבְּבֹר הַעֲשִׂירִי קָדֵם •
 וְהַכָּה מִפְּאֵה אֲחֵרֵת הַאֲחֵדִים תַּעֲשֶׂה • כִּי עֲשִׂיהַ תְּחַלֵּת
 כֵּלֵל וְהַאֲחֵר אֵינֵן מְכַפֵּר וְהַכָּה הַשְּׁמוֹנֶה הֵם הַמְכַפְּרִים
 וְהַאֲרִבְעָה דְאֲסוּרִים וְהֵם טָמִים • יִשְׁלָא וְחַמְטָס וְשִׁבְעָדִי
 וְכַאֲשֶׁר תַּחֲבֵר הַאֲחֵר שְׁהוּא פֶרֶס וְחִרְבָּע וְיִסְרֹד וְחַמְטָס
 אֵל מְרֻבְעָה הַאֵשׁ הַחֲטָקֵן הַזְּנוּגֹת הַכָּה יִשְׁלָא הֵם
 פְּחַבְרָנוֹ אֵל מְרֻבְעָה הַאֵשׁ הַחֲטָקֵן שְׁאִינֵנוֹ זֶנֶן הַכָּה יוֹד
 וְהַכָּה הַעֲסֵס הַכְּכָרִי • וְיִסְרֹד תַּחֲבֵרֵת אֵל מְרֻבְעָה הֵם
 הַכָּה הַחֲטָקֵן כֵּל הַעֲסֵס • וְכַכָּה הַחֲטָקֵן שְׁתֵּי הַאֲוֵתִיּוֹת כִּי
 מְרֻבְעָה • וְכַאֲשֶׁר תַּחֲבֵרֵנוֹ אֵל מְרֻבְעָה • הַכָּה מְחַמֵּן

הואוון ההמון קראו לי מורא ולעמוסא תומדו וים ככתב
ולא בקראו כמו בריא רק האלק עיקד. וים מקף כמו
בקא הכלכוא חסווא וים מבולע בדגש כמו חס לא יסום
עליכם בהתבלע יוד בטרם אנרך כי אנק מים גם
שם סא מתבלע כהא גנכתו קופה אשר אהבתך ילדתי •
וככה ישמרכו בעליו הדגש לחקרוק הא ישמדהו ורוץ
צורך להאריך. וכבר הזכרתי למה נכחדו להיתם ב
במספר ראשון כי האחד סבת המספר ואיכנו מספר •
ומעשרה דמוה לאחד כי הוא כולל האחרים והוא ראש
סעשרות. וחמשה ושטה חשבון עגול כי שניהם חמשה
ודע כי הארך קו בין שתי הקדויות והרוחב שני קוים •
והנה זם שטח. והנה בנוף יש לו שש פאות וככה
הקוים בראשון כל האלק והוא כושא את המקדים כרבה
אנכי שהוא כושא כל התשעה והנוף מתחלק לחלקים •
דכים אין קו לו על כן קראו שמו אלק ופיר' סא הצור
במו סנה וקיא שני קוים יש לה מקצוע ויש קו אחר קדום
אלו עמו על כן היה סהא כיון סנקבם באחרונה ודוח
עברם נערם אלמוכס והווי כדמותווי העמודים וככה
להדביק השפתים. ובעבור היות סהא לכקבה היה זם
סיון זכרים ישמדהו ויחיהו ירדכוו ובעבור הדבק היה
לבון רכים באחרונה גם נקבות עשו טו ובראשונה
דאוכן ושמעון והשתנה הולו בהתחברו עם חבריו ודע
כי סהא המקף בראשונה על שני דכים רבד מונא •
בבא סרעת. או סאלס חס הוא מונא כסא סקית •

תמימות התשיעית והפרס אחד ושלמים מעלות
 וחמשה ועשרים ראשונים וחמשה ושלשים שנים
 חמשה שלישיים וכאשר תחבר מספר כל השם יעלה
 פנים ושבעים על כן אמרו הקדמונים כי הוא השם
 המפורש וכל עגול שאלכסונו פחות מעשרה יהיו שנים
 המשולש השם לקח העיגול בערך העיגול אל עשרתי
 והכך זה במחתי יחד מעשרים

השער שנים עשר

כרוך השם
 סתם בלכת

אלהי עולם שוכן עד חושב קדם סלה ולא ישתנה כ
 בעבור ה' מרים למענהו הקדושים אליו או בעביר
 הסגרים לבנות ביד הסגרים וככה אמר המסור
 כי הוא צדק וכבר אפי' חתן לך חסל בגופת העלמונים
 כי כוכבי הגלגל הגדול המקיף תבועתם אחת וערך
 מרחקם זה אל זה אחת שנה לעולם ותנועת הסבעד
 מסתתרים עומדת גם היא על דרך אחת כל אחד מהם
 בגלגלו' רק תבועתם כנגד מותק הארץ משתנה כי יש
 מהם ישרים כבליכתם פעם במרוצה פעם בהמתקומם
 ופעם עומדים ופעם שבים אחורנית ומערכת זה אל
 זה משתנה עראיין קץ פעם מתהברים ופעם מתפרדים
 ופעם בלי מחט ופעם כשבעה מחטים ופעם עולים
 יורדים בגלגל ובקטן ופעם בקו ופעם סמאליים או
 מימיניים והם בעצמם לא יחלו ולא יכלו ולא יוסף
 צדקם ולא יחסר רק כפי מה שהם עשין והלגים במחשבת

פתח הירב קדש וככה יום חג סבועות וסכה סוד המש
 כולל כל המספרים אשר לפני ותשם היחד כמספר
 סלשס אתיות והמה חצי כל הטס בחכרך כל המספרי
 אשר לפני ויעלה מאזה ועשרים וככה מספר המרובעים
 בזנות בתעצת המספרים טהס כחשבון עגול בכחלב
 ובאשר תחבר האחרים יעלה מאזה וששים וחמש וככה
 יעלה כשל החצי הראשון על החצי ובאשר תחבר מרובע
 האות הראשון ממרובע השנים החברים אז תמצא ת
 משוקב האות השני • ובאשר תחבר מרובע השנים כ
 מחברים ממרובע השלשה החברים אז תמצא משוקב
 האות שלישי • וסוד העשרה עוד אמרש הכה •

ידוע כי בלע

מתחילת הטום בתוך העיגול במרובע עמוד המשולש
 טהס טכל בלע באלכסון העיגול באשר הוא מרובע
 שגור המשלש הטום שלשת רביעיות מרובע הצלע ס
 ובאשר מציא יתר בשלישית אלכסון יהיה מרובע ס
 סימך עם מרובע החצי כמו מרובע אלכסון העגול
 וכחשבון אחר לא יעלה ככה רק שחוט או יתר ובעיגול
 מסוף אלכסונו עשרה בהוציאך החצי אל סתי ר
 שלישית האלכסון אז תמצא שברי המשולש או סכר
 סלע המרובע כקו העיגול על כן מרובע קו משולם
 טוס בעגול אלכסונו חחמה עשר חחמת אלכיס כלי ס
 תחסת או מרעת מרובע עיגול אלכסונו עשרה ס
 טעז מלות וסמורים וסכסס וחמש תפיציות וסמורס

ספלה כי ישתנה לזרם כפי מרחקם מהשמש ויקרה
לתנועותיה כל מה שיקרה למזרחים ויזרח • תעבור
על אלה הדברים הזכרים גם אחרים ישתמו כל המלרים
בארץ מהמקורות והצמחים והמים כי לא יתכן שתמצא
מערכת שונה לחמת כדבנות אלק אלפי פנים על כן
פתוח בספר יצידם ער אחד יצטרך שאין הפה יכולה
לדבר ולא האוזן יכולה לזנוע • אם כן במספר זה אף כי
במספר רב מחל ימים וכעבור שאין בארץ דבר ע
עמוד רק נשמת האדם לבדו על כן לא תמצא הפס
הכבוד חזר במעשה בראשית רק מלת אלהים שגם
הפס נקרא על שם כדמות הדברים שיקראו הפס
ולשון על כן אמרת חכמינו ל' קח א שם ונאל על שלם
מלא • ונקרא עם אלהים עד שכולד קין • ובראות חוה כי
הן האדם עמוד בהולד קין על כן אמרה קייתי איש את
אל • ותעבור זה לא קוצר משם לפרעה רק הפס
הכבוד שהוא אלהי העברים שוכל המה כל מה
בארץ לחזק מוסתים על כן לא תמצא זה הפס בהפר
קבלתו כי הוא דבר על חכמת האלהים והכח בקבל סכל
לא היחיד במטה על כן אמר יתרו עשה ידעתי כי
בדול לא מכל האלהים והשם הוא אלהי האלהים ופעם
הוא שם עצם ופעם שם תואר והער י' צבאות • ע
ובואו נקרא שם בדרך הארץ • ככתוב בדברי הימים
ומפורש בספר סיואל למה נקרא שם כי שם אל
באלות ייטב כדכרובים עליו כמו אלהים אשר אלהים

27
הדרך החדת נס סוף תמות בתוכ כדרך לא נגרי • וכתב
שיר אלקי צור אלוהים בני • וכן הוא תקלתך אל
תקלת • וכתוב חסדי ומצודתי • וכתוב
אלהי חסדי • על כן סוד התבלות לומר
אדומתך אלקי המלך • ברטו לא
תלאכתי • גדלו לא אתי •
והסוד הזה עיקר כלום
ספער • זה קטש
לא צדיקים
יבוא
בני

פעלם ספער ועודות לא לכת
כי פעל אחרות את אברהם עבת •

אני אשתדלך דמולן סודים הטלמתי להדסים זה ספער
במוצות ההכס הדופא כ"י שלמה אלמולי יבו
היום סכים עשר לחדש חשון שבת חמשת אלפים ומאתים
ועששים ליצרים פה קוטטכטיכה רבתי • חכמו ספס
לדעת הפדים ער אין קץ כישראל אין ואין •

72165